

እኔም ወጣት ነበርኩ

ቋንቋቸው ባላነሰ እንዳሻቸው አቀላጥ ፈው ከሚያዙት ግዕዝ ሌላ ኢጣሊያንኛ፣ ሶማሊኛና ፈረንሳይኛ ቋንቋዎችን ይችላሉ።

የዛሬው የ«እኔም ወጣት ነበርኩ» አምድ እንግዳችን አቶ ዓለመ ሥላሴ ጉላ ሰፊ ዕውቀት፣ ተዝቆ የማያልቅ የሥራ ተመክሮ ያላቸው አዛውንት ናቸው። እንደዛም ሆኖ «ቁጥብነት»

የተላበሰውን የአደራቸው ቃል ለማክበር ስል ካካፈሉኝ ቁና ሙሉ ቁም ነገር አንዲን ጭልፋ ጨልፌ ለማቅረብ ወሰንኩ፤ መልካም ንባብ።

ዓለመ ሥላሴ ጉላ
ባለቅኔው የትምህርት ዓምድ
ካሕሳይ ገ/አገዚአብሔር

አቶ ዓለመ ሥላሴ ጉላ የታላቁ የአለቃ ጉላ መታፈሪያ ልጅ ናቸው። በዛው ላይ ከታወቁት ሊቅ ከየኔታ ወልደ ሥላሴና ከዝነኛው ባለቅኔ አለቃ ለማ የሐዲሳትና የቅኔ ዕውቀታቸውን አበልጽገዋል። በአጭሩ አቶ ዓለመ ሥላሴ ጉላ በቅኔ ባሕር ተወልደው በቅኔ ባሕር እየዋኙ ነው ያደጉት ማለት ይቻላል።

አቶ ዓለመ ሥላሴ የ፹፯ ዓመት የእድሜ ባለጸጋ ናቸው። እንደዛም ሆነው መኪና ያሽከረከራሉ ያለመን ጽር ያነባሉ። ከኢጣሊያ ወረራ በኋላ የትምህርት ሚኒስቴርን «ሀ» ብለው ካቋቋሙትና በአዲስ መልክ አደራ ጅተው አሁን ላለበት ደረጃ ካደረሱት ጥቂት ሰዎች አንዱ የሆኑት አቶ ዓለመ ሥላሴ ከ፲፱፻፴፬ ዓ.ም ጀምሮ ጠረታ እስከወጡበት ፲፱፻፷፰ ድረስ ከጸሐፊነት እስከ ዋና ዴሬክተርነት ባሉት የተለያዩ የሥልጣን እርከኖች ሠርተዋል።

በቀድሞው የተፈሪ መኮንን ት/ቤት ገብተው ዘመናዊ ትምህርታቸውን ከመከታተላቸው በፊት ቅኔ፣ ሐዲሳትን ከብሉይ አራቱ ክፍለ ነገሥታትን ውዳሴ ማርያምንና ዜማን በሚገባ አጠናቀዋል። ከአፍ መፍቻ

ያሸንፋቸዋል። በቀጠሮ የመሠረት መቅረጸ ድምጹንና መቅረጸ ምስሌን ይገሩ ቤታቸው ስደርስ በታላቅ ትህትናና አክብሮት ከተቀበሉኝ በኋላ ያቀረቡልኝ የመጀመሪያ ጥያቄ «ስለሕይወት ታሪኬ ብዙ አይጠይቁኝ የሕይወት ታሪኬ እንዲጻፍ አልፈልግም፤ ይህን ሠራሁ ይህን አደረግሁ ማለትን አልወድም» ነበር ያሉኝ።

ቃለመጠይቁን ጨርሼ፣ የመጣሁበትን ጉዳይ ፈጽሜ፣ በሥነ ጥበብ ውጤቶች (በሥዕሎች ፎቶግራፎችና ልዩ ልዩ የእደ ጥበባት ሥራዎች) ያሸበረቀችውን ሳሉናቸውን ለቅቄ ልወጣ ስል ወደ ቤት ስገባ የነገሩኝን ደግመው አስታወሱኝ። በአደራ መልክ። «...እኔ በተፈጥሮ ልታይ ልታይ ማለትን አልፈልግም ይህንን ሲጽፉ በተቻለዎት መጠን ቀነስ አድርገው ይጻፉት...አደራዎትን» ብለው አሰናበቱኝ። አባባላቸው የሊቃውንት አበው አባባል በመሆኑ በጣም ደስ አለኝ። እኔም ትህትና

ፈለገ ጥበብ - የትና መቼ ተወለዱ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - በሸዋ ጠቅላይ ግዛት ሃራምባ ቅዱስ ሚካኤል በተለይ በለስ ተብላ በምትጠራው ሥፍራ ጥር ፯ ቀን ፲፱፻፮ ዓ.ም ተወለድኩ። ደብሩ ጥንታዊ ነው። አብዩና ስብስቱ የተቀበሩበት ነው፤ የተቋቋመው በ፲፯፻፰ ዓ.ም ነው።

ፈለገ ጥበብ - ወደራስዎ እንመለስና ስለ ልጅነት ጊዜዎ ትንሽ ቢያውጉኝ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እዛ ከተወለድኩበት ሃራምባ ነው ያደግሁት፣ የተማርኩትም፣ ቅኔም የተቀኘሁት እዛው ነው። መጽሐፍ ለመማር ብቻ ነው አንኮበር የሄድኩት። እዛም ከሐዲስ ተክሌ ሐዲሳትን አነበብኩ ከኔታ ወልደ ሥላሴም ሐዲሳትን፣ ከብሉይትም አራቱ ክፍለ ነገሥት አነበብኩ፣ ከዛም አዲስ አለም ከየኔታ ቴዎድሮስ ውዳሴ ማርያም ዜማ ተማርኩ። ሐረር ድረስ በመሄድ ከታወቁ አለቃ ለማ ዘንድ ለሁለት ዓመታት ሐዲሳትን አንብቤአለሁ።

ፈለገ ጥበብ - አባትዎ የታወቁ የቅኔ ሊቅ እንደ ነበሩ ይታወቃል፤ ከላቸው ዘንድ ቅኔ አልተማሩም ማለት ነው?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አልተማርኩም፤ ሥራ ነበራቸው አለቃ ናቸው፤ ወደ አዲስ አበባ ይመጣሉ፤ በዛው ላይ አዲስ ዓለም ትክለኛ ናቸው ቁጭ አይሉም፤ አንዳንድ ታድያ አባቴ ፊት ስቀኝ «ቃናዎ ደስ ትላለች፤ ትጠፍጣለች እንጂ ቀላል ናት» ይሉኝ ነበር።

ፈለገ ጥበብ - በዚህ ዓይነት የቆሎ ተማሪ ሆነው አያውቁም ማለት ነው?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - በጭራሽ አግኝተኝም አያውቅ፤ አዲስ ዓለምም ቢሆን የአባቴም የአያቴም ቤት ስለ ነበር እዛ ቁጭ ብዩ ነው የተማርኩት።

ፈለገ ጥበብ - ዘመናዊ ትምህርት እስከ ስንተኛ ተምረዋል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እስከ ሦስተኛ እንደዚህ ነው የተማርኩት፤ በኋላ አባቴ ካቶሊክ ትምህርት ጠለው አስወጡኝና ሐረር ሄድኩኝ በዛን ጊዜ ትያትርም እሠራ ነበር በዚህም ሽልማት አግኝቼአለሁ፤ ዘፈንም ግጥምም እችል ነበር።

ፈለገ ጥበብ - ከዛ በኋላ ትምህርትዎን አልቀጠሉም?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ፈልጎ ነበር ነገር ግን ኢጣሊያን ሀገራችንን ወር እንደ ገባ አርባ የምንሆን ተማሪዎች ከት/ቤት አፍሶ ወደ ሞቃድሾ ወሰደን፤ እዛ ለሦስት ዓመት ተኩል ያህል በግዞት ተቀመጥኩኝ።

ፈለገ ጥበብ - በሞቃድሾ ስላሳለፉት የግዞት ሕይወት ሰፋ አድርገው ቢነገሩኝ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እሥረኞች አልነበርንም፤ የፖለቲካ ግዞተኞች ነን፤ ኮንሬናቲ ፖለቲኛ ይባላል፤ ቀን

ቀን ለ፲፪ ሰዓት ነፃ ነን፤ የትም መሄድ እንችላለን ሥራ መሥራትም ይቻላል። ማታ ፲፪ ሰዓት ላይ ግን መገኘት ግድ ነው። ምግቡም የሚበቃ ነው፤ ሕክምናም በመጠኑ አለ። ልብሰ ግን አይሰጠንም፤ ከቤተሰብ ገንዘብ ይላክልን ነበር ለእኔም አባቴ ይልኩልኝ ነበር። ከመካከላችን የተፈረደባቸው እስረኞችም ነበሩ። የአሰቦትና ደብረ ሊባኖስ ገዳማት መነኮሳትም እንዳሉ ታፍሰው ተወስደው ነበር። ለሞቱት ፍትሐት ያደርጉ ነበር። ያለ ማቋረጥ ምሕላና ጸሎት ያደርጉ ነበር።

ፈለገ ጥበብ - በመጨረሻ እንዴት ወደ ሀገርዎ ተመለሱ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - የሁለተኛ ዓለም ጦርነት ሲጀመር አንድ ኮሌጅል እስረኞችን ሰበሰበንና (ከሦስት ሺህ እንበልጣለን) «አሁን የኢጣሊያ መንግሥት ከባድ ሥራ አለበት እናንተ ወደ ሀገራችሁ ትመለሳላችሁ ጠባያችሁ ጥሩ እንደሆነ አውቃለሁ፤ ሀገራችሁ ስትገቡ እንደ አሁኑ መታሰር የለም፤ ጠባያችሁ ካላማረ ግን ትመታላችሁ» አለንና ተራ በተራ ላከን። እዚህ መጣን። እዚህም የጣልያን መንግሥት ነው ያለው አፈኝ ፖለቲካ የሚባል አለ፤ ማታ ነበር የደረሰው፤ በማግስቱ ሄደን ነፃ ናቸው የሚል ወረቀት ተሰጠን። መነኮሳቱ ግን ከኛ ቀደም ጠለው ነበር የተመለሱት።

በኋላ እኔ፤ አቶ ተክለ ጻድቅ መኩሪያ፤ ደነቀ/ሰሸናፊ የሚባል ሌላም ጻድቅ ነበረን ሀገራችን እንገባለን ብለን ስንብት (ፈቃድ) ጠየቅን። የለም እዚሁ ሥራ እንሰጣችኋለን አሉንና እኔን ከፖለቲካው ምክትል ዲሬክተሩ ጋር (እሱ በመጠኑ ግዕዝ ያውቅ ስለነበር እኔን በመምረጡ) ተክለጻድቅን አመያ (ወሊሶ አካባቢ) ሰደዱት፤ ደነቀን

ደግሞ ፍቼ በመውሰድ ሦስታችንንም ለያዩን።

ፈለገ ጥበብ - ከነፃነት በኋላስ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ከነፃነት በኋላ ለተወሰነ ጊዜ ማስታወቂያ ሚኒስቴር ሠርቻሊሁ ያኔ ማስታወቂያ ሚኒስትሩ በእንግሊዞች ነበር የሚመራው።

ፈለገ ጥበብ - ትምህርት ሚኒስቴርን ካቋቋሙት አንዱ መሆንዎን ሰምቻለሁ ሁኔታው እንዴት ነበር?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አየህ ትምህርት ሚኒስቴርን እኮ አምስት ሆነን ነው ያቆየነው፤ እስከ ምሽቱ አምስት ሰዓት እንሠራ ነበር። በአንፃሩ የሰዓት እላፊው አንድ ሰዓት ነበር፤ ምኒስትሩ ነበሩ ማታ ማታ በየቤታችን

የሚያደርሱን፤ ያኔ እኔ ጸሐፊ ነበርኩኝ። ሚኒስትራችን መኮንን ደስታ ይባላሉ በኋላ ደጃዝማች ተባሉ። ታድያ የኔ የአስተማሪ እጥረት ስለ ነበር ራሳቸው ጭምር ፕሮግራም ይዘው ተፈሪ መኮንን ት/ቤት ያስተምሩ ነበር። የትምህርት ሚኒስቴር ዋና ዴሬክተሩ አቶ ሰረቀም ጃግማዊ ምኒሊክ ያስተምሩ ነበር። ሁላችንም እንደ አንድ ቤተሰብ ነበር የምንተያየው፤ ልንገርዎት!

ትምህርት ሚኒስቴርን መጀመሪያ ስናቋቁም ከየቤታችን ወንበርና ጠረጴዛ በመውሰድ (ይዘን በመሄድ) ነው። ይህች ጠረጴዛ (ወደ ጠረጴዛዋ እያመለከቱ) ከኔ ጋር ትምህርት ሚኒስቴር ነበረች፤ ለመታሰቢያ ነው ያስቀመጥኩዋት።

ፈለገ ጥበብ - ለመሆኑ በዚያን ጊዜ አዲስ አበባ ውስጥ ስንት ት/ቤቶች ነበሩ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ምኒልክ ያው የድሮ ነው፤ ተፈሪ መኮንን አለ፤ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ (የአሁኑ ኮከበ

ጽባሕ) ነበር፤ መድኃኔ ዓለም እንደዚህ እንደዚህ አሉ ብቻ በጣም ጥቂት ናቸው፤ እኔን መነንም ነበር።

ፈለገ ጥበብ - በትምህርት ሚኒስቴር ለምን ያህል ጊዜ አገለገሉ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ከ፲፱፻፵፬ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ደርግ ጊዜ ነበርኩኝ፤ በጡረታ የወጣሁት በ፰ ዓመቱ ነው። እንዲያውም በጊዜው የነበረው ሚኒስትር ዶክተር ኃይለ ገብርኤል ጻፈ ተማሪ ሆኖ ያውቀኝ ስለነበር እባክዎን ይቆዩልኝ ብሎኝ ነበር፤ እኔ ግን ይቅርታ አድርግልኝ ብዩ ነው የወጣሁት።

ፈለገ ጥበብ - ጡረታ ሲወጡ በምን ኃላፊነት ነበሩ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ዋና ዴሬክተር ነበርኩ፤ ብዙውን ጊዜ የን ያሳለፍኩት በዋና ጸሐፊነት ነው። የምንስትሩ ልዩ ጸሐፊም ሁኝ ሠርቻለሁ።

ፈለገ ጥበብ - በዚህ ዓይነት ያን የመሰለ የቅኔ ችሎታዎና ዕውቀትዎ ባይጠቀሙዎት ሆነው ያሉት ማለት ነው!

አቶ ዓለመ ሥላሴ - (ሳቅ...) ከዛ በፊት ብዙ ጊዜ ተጠቅሜበታለሁ። ኢጣሊያን ሀገራችንን ከለቀቀ በኋላ... ሽረ አሁንም እቀኛለሁ ቅድስት ማርያም፤ ቅድስት ሥላሴ ስሄድ የሚያውቁኝ ሲጋብዙኝ እቀኛለሁ፤ ዛሬ ብቻ የሚያውቁኝ አለቁ... (ፊት ቅጭም) ደግሞ ቅኔ ባደጉና እድሜ በጨመሩ ቁጥር እሱም እያደገ ይሄዳል።

ፈለገ ጥበብ - የቅኔ ነገር ከተነሳ ለመሆኑ ንጉሡና ሌሎች ባለሥልጣናት ፊት የመቀኘት ዕድል አጋጥሞዎት ያውቃል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አዎን ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በ፲፱፻፳፫ ዓ.ም ነው የነገሡት። በነገሡ በዓመታቸው የመጀመሪያውን የዘውድ በዓላቸውን

ሲያከብሩ ለኔ ተሰጥቶኝ እኔ ነበርኩ የተቀኘሁት። በዛን ጊዜ ቅኔ መቀኘት ከመጠን በላይ ነበር ደስ የሚለኝ።

ፈለገ ጥበብ - ቅኔ በመቀኘትዎ ያገኙት ሽልማትና የማይረሱት አጋጣሚ ይኖራል? በአኳያው ባለሥልጣናችን ወይም ሌላውን በቅኔ (ጎሽም) አድርገው የደረሰብዎት ቅጣት (ተግሳጽ) ካለ ቢነገሩኝ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - (ሳቅ...) አንድ ጊዜ ሐረርጌ ሳለሁ ጊዜ ያለ ጊዜ (ያለ ሰዓቱ) ተደወለ። አስተማሪየ አለቃ ለማይባሉት፤ እሳቸውን ተከትየ ሄድኩ፤ ብንጠብቅ ብንጠብቅ ሰው የማይመጣ ሆነ። በኋላ አንድ ደብተራ የማይ የሚባል መጣ። ምራ አሉት፤ ተራየ ተወጥቻለሁ ብሎ እጅ ነስቶ ቁጭ አለ። ራሳቸው ተነሱና መሩ፤ እኔን ተመራኝ አሉኝና ተመራሁ። በኋላ ቀስ በቀስ ሰው መጣ ፍት ሐሊተ የሚባል ቅኔ አለ፤ ከዛ ተደረሰ። ሲደርስ ያንንም ሲቀኙት ያንንም ሲሉት በመሐሉ ጥቅልል አሉና ተቆጥተው ተቀመጡ። «ዛሬ አዳሬ ጢቆ መወድስ ቅኔ የሚል ጠፍቶ ቁጭ ብለው አነጉት ይባል» ብለው ቁጭ አሉ።

በኋላ አጋፋሪው አጋፋሪ አምሳሉ ይባላሉ መጡና እኔን «እባክህ ሰው ሁሉ ከሥራው ደክሞታልና አንተ ተቀኝ» አሉኝ። እኔም እሺ ተመሪ አምጡና አልኩዎቸው። አመጡ፤ ተቀኘሁ። ጠዋት ሰው ጸጥ ሲል (ቅዳሴ ሲገቡ) አጋፋሪውን «አምሳሉ» ብለው ተጣሩና «ይኸ ልጅ እኮ ዛሬ አገር አውሏል ዕቃ ቤት ውሰደው» አሉ፤ እንደሽለም ነው። ያን ጊዜ የነበረኝ ደስታ እንዲህ አይም ስልዎት። ደግሞ ያን ዕለት ዜናው በሁሉም ደብር ተሰማ፤ ዛሬ ዓለመ ሥላሴ ዘርፎ ተቀኝ እየተባለ ተወራ።

ፈለገ ጥበብ - የተሸለሙት ምን ነበር?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አጋፋሪው ይዘውኝ፤ ሄዱና ፲፭ ጥሬ ብር

(ማርትሬዛ ብር) ሰጡኝ። እኔም በጣም ደስ ብሎኝ እባክዎ ሌላም ቀን እንደዚህ ላድረግ አልኩዎቸው። (ሳቅ...)። የሽልማት ነገር ከተነሳ ሌላም ልንገርዎ፤ ለነገሩ ብዙ ጊዜ ነው የተሸለምኩት፤ የአዲስ ዓለም ንብረት እድ ነበሩ። ንብረት እድ አድማሱ የሚባሉ፤ ለሳቸው አሰሪ ንጉሥ ተቀኝቼ ሰጥቻቸው ሰላሳ ጥሬ ብር ሸልመውኛል። በቅኔየ በጣም ተደንቀው ነበር። ከዚህ ውጭ በቅኔ ምክንያት ከሽልማት በስተቀር የደረሰብኝ ቅጣት የለም።

ፈለገ ጥበብ - አሁን ደግሞ ወደ ትምህርት ሚኒስቴር ልመልስዎ፤ በረኽም ጊዜ የአገልግሎት ዘመንዎ አይረሳኝም የሚሉት የሚያስደስትዎም ሆነ የሚያሳዝን አጋጣሚ ካለዎት ቢያጫውቱኝ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አንድ ነገር ልንገርዎት፤ በትምህርት ሚኒስቴር በነበርኩባቸው ዓመታት አንድ ቀንም ከፍቶኝ፤ ቅር ብሎኝ አያውቅም ትዝ አይለኝም። ምክንያቱም እኔ በተገጥሞ ጥሮየ ከማንም ሰው ጋር በሰላም ነው የምኖረው። አንድ ቀን በአንድ ሰው ጉዳይ ሚኒስትሩ ዘንድ ተጠራሁና ሄድኩኝ። «አይ! ተወው አንተ ለምስክርነት አትሆንም» አሉኝ። እኔም «ምን አጠፋሁ» ብላቸው «ባንተ ዘንድ ሰው ሁሉ እኩል ነው ሰውን አሳልፈህ አትሰጥም» አሉኝ፤ እውነታቸው ነበሩ። አንድ ሰው ከመሥሪያ ቤቱ ተጣልቶ ሲመጣ ወይም ሲሄድ ሌሎች ሲፈሩት እኔ ግን ተከትዬ አባብየ አረጋግቻ ምንብየ ነው የምሰደው። ደግሞ በቢሮየ ብቻ ሁኝ ማዘዝ ሳይሆን በየቢሮው እየሄድኩኝ ችግራችሁ ምንድነው? ምን ብናደርግ ይሻላል? እያልኩ እጠይቃቸዎለሁ። ችግር ካለ አብረን ተመካክረን እንፈታለን በቃ... እንደዚህ ነበር ሥራዬን የምሠራው።

ፈለገ ጥበብ - በረኸም የአገል ግሎት ዘመንም በርካታ ሚኒስትሮችን አይተዋል (ከሁሉም አብረው ሠርተዋል) ከነዚህ መካከል በሥራው፣ በማስተባበር ችሎታው ይበልጥ የሚያደንቁት ማንን ነው? ምክንያትዎንም አብረው ቢገልጹለኝ?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እንግዲህ እውነቱን ልንገርዎት አይደለም ትምህርት ሚኒስቴርን ያቋቋሙት መኮንን ደስታ ናቸው። ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት፣ ተግባረ እድ ያቋቋሙት መኮንን ደስታ ናቸው። ያኔ ት/ቤት ባለመኖሩ ጸሐፊ አልነበረም፤ ስለዚህ ንግድ ሥራ ትምህርት ቤት እስኪሠራ ዳግማዊ ምኒልክ ትምህርት ቤት ውስጥ ለሦስት ወር በንግድ ሥራ ሥልጠና የሚሰጥ ፕሮግራም ከፈቱ፣ መምህራን ማሠልጠኛ ባለመኖሩ ከፍተኛ የመምህራን እጥረት ነበር። ይህንን ለጊዜው (ማሠልጠኛ እስከሚሠራ) የሦስት ወር ሥልጠና እዛው ዳግማዊ ሚኒልክ ትምህርት ቤት ሥልጠናው ወደ መንፈቅ ከፍ አለ። ገሚሱ ሲሰለጥን ገሚሱ ያስተምራል። ብቻ ከዩኒቨርሲቲ በስተቀር ሁሉም እሳቸው ያቋቋሙት ጀምረውት የሄዱት ነው። ዩኒቨርሲቲንም ያልከፈቱት በወቅቱ እዛ ደረጃ የደረሰ ተማሪ ስላልነበረ ነው።

ደጃዝማች መኮንን ምሁር ብቻ ሳይሆኑ ቆራጥም ነበሩ። አንድ ነገር አይሆንም ከተባሉ ለንጉሠ ሥራውን እተወዋለሁ ብለው ነበር የሚጽፉት። ከአቶ መኮንን በኋላ ሥራው ሌላ ሰው አይችለውም በማለት የትምህርት ሚኒስትርነቱን ራሳቸው ንጉሠ ደርቦው ይዘውት ነበር። አቶ መኮንን ደስታ በስደት ጊዜ ካይሮ ውስጥ ያስትምሩ ነበር። ከጃንሆይ ጋር አብረው ነው የተመለሱት። ሲመጡ ታዲያ እሳቸው የጉጃም ባላባት

ይባላሉ። «መኮንን ደስታ መስፍን ጊዮን ፀያሐ ፍኖቱ ለቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ» እያሉ ወረቀት እየበተኑ ነው የመጡት። አንድ ተጨማሪ ነገር ልንገርዎ ከስደት ሲመለሱ እንግሊዛዊው ጄኔራል ዊንጌት አብሮአቸው ነው የመጣው። ታዲያ የኢጣልያ አውሮፕላን ሲመጣ «አንተ ተደበቅ» ይላቸው ነበር «ለምን አንተስ?» ሲሉት «እንግሊዝ የእኔ ዓይነት ብዙ ሰው አላት ኢትዮጵያ ግን ያንተ ዓይነት ሰው የላትም ይላቸው ነበር ይባላል። ይህንንም ያጫወቱኝ እሳቸው ናቸው።

ለመሆኑ አሁን መሠረተ ትምህርት የሚባለው «ምርፋቀ ትምህርት» በሚል ስም የጀመሩት መኮንን ደስታ እንደ ነበሩ ያውቃሉ? ምን ይህ ብቻ ምኞታቸው ትልቅ፣ ሕልማቸው ሩቅ ነበር። ምርፋቀ ትምህርትን ሲጀምሩ በተለይ ዘላኑን (ከብት አርቢውን) ኅብረተሰብ እየዘረ የሚያስተምር ልዩ የትምህርት ቡድን አዘጋጃለሁ ብለው ዐቀድ አውጥተው ነበር። ከቦረና፣ ከሶማሌ በአጠቃላይ ከመላ የኢትዮጵያ ጠረፍ አካባቢዎች የባላባት ልጆችን በማሰባሰብ በአዳሪነት ማስተማር የጀመሩት እሳቸው ናቸው። በአጠቃላይ የሥራ ሰው ነበሩ። ፐርሶኔል እገሌ ከሥራው ቀርቷል፣ አርፍዶ ይገባል፣ ይቀጣ ሲላቸው «እሱን ተወውና ከሁሉ በፊት የተሰጠውን ሥራ ሠርቷል አልሠራም?» ነበር የሚሉት። ሥራውን ከተወጣ ይሂድ ነበር የሚሉት ሰውን በሰዓት ተቆጣጥሮ ማሠራት አያምኑበትም ነበር።

ፈለገ ጥበብ - እርስዎስ ምን ዓይነት ሠራተኛ ነበር የሚወዱት?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እኔም በሰዓቱ የሚገኝ፣ ሥራውን በሚገባ የሚያሸንፍ፣ እወዳለሁ።

ፈለገ ጥበብ - ከቅኔ መምህራን (ሊቃውንት) መካከል ማንን ያደንቃሉ? እርስዎን ካስተማርዎት መካከልም ሆነ በዝና ከሚያውቁዎቸው?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - በቅኔ አለቃ ለማን የሚያህል የለም። በትምህርት ሳይሆን እንደ እድልም ነው፣ ቅኔያቸው ከማንም ከምንም የሚበልጥ ነው። ለብቻ ነው! ደግሞ ሁሉንም ነው የሚያውቁት። መንግሥቱ ለማን ያውቁት ነበር? ከርሳቸው ዘንድ ስማር እርሱ ልጅ ነበር።

ፈለገ ጥበብ - እንደ ትምህርት ባለሙያነትዎና የረኸም ጊዜ ልምድዎ የአሁኑና የበሬቱን ሥርዓት ትምህርት እንዴት ያዩታል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ይህንን መናገር አያስፈልግም!!

ፈለገ ጥበብ - ለወጣቱ ትውልድ የሚያስተላልፉት የአደራ መልእክት ይኖራል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - መቼ ይሰማሉ የአሁኖቹ? የዛሬው ልጅ እንደምን አደርክ ቢሉት ምን አገባህ የሚል ነው እኮ? በቅርቡ እዚህ አራት ኪሎ ያጋጠመኝን ልንገርዎ? አንድ ሽማግሌ ምርኩዝ ይዘው ይሄዳሉ፣ ጉብጠዋል፣ አንድ ልጅ በአጠገቡ ሲያልፉ (አባት እንዴት ጉብጡ?) አላቸው፣ እሳቸውም «ምን ያደርግ ልሃል አንተ አትደርስበትም» አሉት። አዩ ረገሙት ማለት ነው። እኛ ድሮ ሽማግሌዎች ሲመጡ ከተቀመጥንበት ተነስተን፣ እስኪሄዱ ድረስ ቆመን፣ አሳልፈን...እግዚአብሔር ይባርክህ፣ እደግ እንደዚህ ተብለን ነው ያደግው።

ፈለገ ጥበብ - ታዲያ ጥፋቱ የወጣቱ ብቻ ሳይሆን የወላጆችም ነው የሚሉም አሉ። ይህንን እንዴት ያዩታል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ይህም አለ። እውነት ነው። እንዲያውም አንዳንድ ወላጆች ተመልሰው ልጆቻቸውን ይፈሯቸዋል። እኔ አያምኑኝም ልጄ እዚህ ዩኒቨርሲቲ እያለ እንኳን አቀጣው አቆጣው ነበር። ልጄ ደግሞ ጠባዩ መልካም በተማሪበት ትምህርት ቤት ሁሉ የተመሰገነ ነበር። ስለዚህ እንዳሉት ካባቶችም ከወላጆችም ጥፋቱ አለ። የትዋልክ? የት ነበርክ? ብለው አይጠይቁም፤ እንዲያውም ለራሳቸው የማያደርጉትን ከአቅ ማቸው በላይ የሆነውን ነገር ተበድረው ሲያደርጉ ነው የሚታየው፤ የሚያስገርመውም ይህ ነው። ልጅ እኮ ልጅ ነው። መመራት ያለበት በእናትና በአባቱ፤ በቤተሰቦቹ በታላላቆቹ ነው። ስለዚህ በመልካም መንገድ ሊመራ ይገባዋል። እሱም ምክሩን መቀበል አለበት። ግን በታናሽነቱ ካላስተማሩት፤ ካልለመደ ጳላ ምክሩንም አይቀበልም።

ፌለገ ጥበብ - የግብረ ገብ ትምህርት መቅረት ለወጣቱ ትውልድ ጠባይ መበላሸት አስተዋጽኦ አለው የሚሉም ወገኖች አሉ የአርሰዎስ አመለካከት እንዴት ነው?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - እንዴት ዋናው ነው እንጂ! ዛሬ ሃይማኖት የት አለ? ግን ሥነ ምግባር ያስተምራል? ግን ይሰበካል? ወጣቱን ትውልድ እኮ ለምን እንደዚህ ታደርጋለህ? ይህ መጥፎ ነው ወደዚህ ሂድ የሚለው የለም።

ፌለገ ጥበብ - ለመሆኑ የርስዎን ፈለግ የተከተለ ልጅ አለዎት?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - ያለኝ ወንድ ልጅ አንድ ነው፤ እሱም ውጭ ሄዶ እዛ ነው ያለው። እየመጣ ይጠይቀኛል። ሁለቱ ሴቶች ናቸው አንዷ ውጭ ነው ያለችው አንዷ ደግሞ እዚህ እተባበሩት መንግሥታት አዳራሽ (ኢ.ሲ.ኤ) ነው የምትሠራው።

ፌለገ ጥበብ - ከቆሎ ተማሪነት ጋር የተያያዘ ባይሆንም ከተማሪ ጊዜ ትዝታዎ እንደዚሁም በሥራ ላይ ከገጠመዎት ገጠመኞች የሚነግሩኝ አስገራሚ አጋጣሚ ይኖራል?

አቶ ዓለመ ሥላሴ - አንድ የሚያስደንቅ ነገር ልንገርዎት፤ ሐረርጌ አለቃ ለማ ዘንድ ስንማር አንድ ተማሪ እፀፋርስ ጠጣ አሉኝና ሄድኩኝ። እሱ ይለፈልፋል በቃ እንዲህ ነው፤ እንዲህ ነህ እያለ፤ ብቅ ስል «ዓለመ ሥላሴ ዝም ብለህ እኮ ነው ሐዲሳትን የምትደክመው አንተ እኮ ጸሐፊ ሆነህ ነው የምትኖረው» አለኝ። አይገርምም? በወቅቱ እሱ አለኝ ብዬ መማሪን አልተውኩም ተመልኼ ስመጣ ግን እሱ እንዳለው ትምህርት ሚኒስትር ጸሐፊ ሆንኩኝ።

አንድ ጊዜ ደግሞ እንዲህ ሆነልሁ በጣም አዋቂ፤ ችሎታ ያለው ጸሐፊ ነበረኝ። ለጃንሆይ የሚሄደው ወረቀት እሱ ነው የሚጽፈው፤ ሲበዛ ባለሞያ ነው። ግን ይጠጣል፤ ሲጋራ ያጨሳል። አንድ ቀን (ፕረዚዳንት ራቶ የሚሉት) የቲቶን የሕይወት ታሪክ ተጽፎ በአስቸኳይ ይምጣልኝ አሉ፤ ጃንሆይ። ጸሐፊው ቢፈለግ ቢፈለግ የለም። መኪናየን ያዝኩኝና ደጃች ውቤ ሰፈር ሄድኩኝ። ይገርምዎታል ቁጭ ብሎ ይጠጣል፤ በሥራ ሰዓት እኮ ነው «ምነው እባክህ ሥራውስ?» ስለው «ይልቅስ ለሲጋራ የሚሆን ገንዘብ ካለህ ስጠኝ» አለኝ። ለምን አመጣሁትና ጻፈው። ከዛ ሚኒስትሩ ጽሑፉን ሲያዩ ይህ ጸሐፊ ሳይሆን ሰዓሊ ነው ለመሆኑ ደመወዙ ስንት ነው አሉኝ። ደመወዙን ሊጨምሩለት እኮ ነው? ወደቤቱ የሚገባው ደመወዙ በተቀበለ በ15 ቀን ነበር። የሚገርመው ጡረታ እንደወጣ የ10ሺህ ብር ሎተሪ ደረሰው ብቻ ታሪኩ ብዙ ነው... አይበቃም?

አቶ ዓለመ ሥላሴ በተለያዩ ጊዜያት ካበረከቱዋቸው ቅኔያት መካከል

መወደስ

ጠቢባን ጸረብት ወወቀርተ እብን፤ ከንቶ ጻመው ለሐኒጸ ምኩራብ ወመርጡል፤ አምጣን ጻጣሆሙ ኮነ ለገጸ ሙስና ወገጉል። ባሕቱ ለወልድ ኢያጽአቆ ሐኒጸ መቅደስ ዘአለቦ አምላል፤ እንዘ ይራሰቦ ለእብነ ሐቅል ለሐኒጸ መቅደስ ዘውስጥ ወእንተ አፍአ ዘየእክል፤

ለዓለም

አንከሩሂ ሥነ ሕንጻሃ ለዘተበጥረት ድንግል፤ እለ ያስተናድቶ መሠረተ ሐዋርያተ ቅድም እስራኤል፤ እስመ በሕንጻ የዐቤ መቅደስ እሙ ለቃል፤ እምሕንጻ ዘተሐንፀ በእርብጻ ወበስምንቱ ቤተ በዓል።

ከብር ይኢቲ

ተኩርያተ ርእሱ ለወልድ ሶበ ርእየ ወጥብጣቤሁ ዘባን፤ ኮከበ ራማ ሕዙን ጸበለ መሬተ ተከድን። ወአዋልደ ወርሀ ሳሌም እመ፡ ተናጸረ ሥነ፤ ትቤ ፀሐይ ኢትርአያን፤ አምጣን ጻላም እነ፤

ዕጣን ሞገር

ተከብቶ ኢትክል ሀገሪ ሕማም መጥባሕት፤ መልዕልተ ጊዮርጊስ ደብር እንተ ተሃንጸት፤ አምጣን እምሩሑቅ ትትራላይ እስከነ አድግስ ሞት። ቅድመኔ ተሐደሰት፤ በደመ ዘካርያስ ቅብዕ ወበደመ ጳውሎስ ነገሥት ሕገናት እስከ እንከርዋ ዘክልኤ ዓመት።

አሰሪ ንጉሥ

ጋይለሥላሴ እግዚእ አሠርገዋ በቅድመ ብዙኃን ነገሥት፤ ለገነተ ጽጌ ምድርን ምልዕተ ፍሬ ግገሌት፤ በሥነ ጽጌያት ጳዕላት። ወይለቲኮነት ርእሰ ግዕዝነት፤ ዘላዕሌሃ የሐቱ ግዕዳት።